

5X JOSEPHSON & CO

BLANCHS KONSTSALONG
KUNGSTRÄDGÅRDEN
STOCKHOLM

15/9–3/10 2021

KONSTUTSTÄLLNING
Per Josephson
www.perjosephson.se

5xJosephson&C0

Per Josephson

Det är väl ingen hemlighet att jag har haft sena nätter att göra med flera av Josephsönerna och det ska väl tilläggas att den yngsta fortsätter att envist hänga mig i kjoltyget. Inget är mer vardag än att män kastar sig för min gudomliga figur, det händer alltjämt, men jag är trots allt en respektabel kvinna och den senaste ynglingen får allt vänta på sin tur!

Nåja, låt se; den gode Ludvig fick ta del av mitt fantastiska geni i Paris när jag smäktande dog på scen till allas fasa och visst han kunde konsten att väcka till liv senare i min boudoir. Apropos min oslagbart vackra röst så finns det ändå ögonblick då en upphöjd kort kan få njuta. Till havs smakar onekligen champagnen bättre och sexornas sälta får en extra touche av din lirkande ton Jussi lilla. Och nu ett sannings ord och här står jag väl förankrad inför världens alla orkesterdiken. Göthilda och Blanche hör min sanning, fåniga sayings som "Bakom varje framgångsrik kvinna finns en man..." är fullständigt nonsens. Se på min exempellösa framgång, inte fan finns det en man i sikte när jag ser mig om över axeln.

Jaja, jag ska inte bli långrandig om mig och mina eskapader men när jag nu tagit mig tid att flanera runt bland alla dessa män och för all del kvinnor som så beskedligt hänger på väggarna kan jag inte annat än minnas det ljusskygga, händelserna i skuggors sken, de porträtterades andra väsen. Och det är väl tur för konstnären att mitt porträtt inte finns att ta del av (denna blamage ska givetvis konstnären få känna av så snart tillfälle ges) då alla mina egon skulle kräva en egen exposition (vilket jag vid samma senare tillfälle ska avkräva konstnären!).

Hur ska jag undvika att låta min underbart ljuva stämma ljuda av skratt när jag ser August klapprande knän i en undanskymd vrå vid en av doktor Charcots iscensatta seanser på La Saltpâtrière. Den blodfattiga nosen och de knottriga kycklingben som blottades i svimningen. Vilken svimning sedan, helt utan klass

eller fason och det ska ni höra av en som behärskar konsten att segna ned, avdomnad falla med varje lem i en chic pose. Att dö och svimma behärskar jag med absolut gehör. Ingen publik kan motstå när deras divine scenmästare klipper med ögonlocken och vänder vitan mot skyn på scenkanten. En utdragen sista suck, sedan publikens fullkomliga dyrkan det är jag.

Äsch tillbaka till konsten och alla inblandade även om spotlighten är helt missriktad och bommar sitt mål. Det är inte bara konstnären som ska få sig en verbal omgång. Även lokalinnehavaren, den gode Theodor Blanch, ska få sig ett gyllene rapp så det svider om skinkorna. Att vid två tillfällen upplåta sina för all del hyggligt moderna lokaler till Opponenten konstnärer och nu 136 år senare göra om samma dumhet överstiger mitt brillianta förstånd.

Okej jag hör. Om konstnären vill ha den stora närvaron att rikta den där förbannade spotlighten rätt så att mitt förtjusande jag får den uppmärksamhet som krävs så ska jag orda kort om skuggspelet i utställningen. Och för att ta ett närliggande exempel; se här hur jag breder ut mig över scengolvet nu när ljuset faller i vinkel. En minsta rörelse skapar ett nytt verk och om du som betraktare förflyttar dig bara ett ynkligt steg uppstår ett nytt fantastiskt jag. Ett bländverk där den porträtterade uppvisar en annars väl förborgad profil och hemlighet, lynnig, oberäknelig och nästintill lika underbar som er ledsagare på scen.

Nu svimmar jag snart! Som vanligt är det en stackars hårt arbetande ensamstående moder som får se till att ge stjärnglans åt även denna tillställning. Och du kära läsare, jag gissar att du inte varit flink nog att införskaffa biljetter till en galaföreställning med mig på scen så då får du hålla till godo med second best...Quand même.

Sarah Bernhardt

Göthilda Fürstenberg
Konstmecenat
1837–1901

Pontus Fürstenberg
Konstmecenat
1827–1902

Blanche Dickson
Byggherre
1856–1906

James Fredrik Dickson
Byggherre
1844–1898

August Strindberg
Författare
1849–1912

Julius Kronberg
Konstnär
1850–1921

Jussi Björling
Operasångare
1911–1960

Ingmar Bergman
Konstmecenat
1918–2007

Ludvig Josephson
Teaterregissör
1832–1899

Ernst Josephson
Konstnär
1851–1906

Erik Josephson
Arkitekt
1864–1929

Erland Josephson
Skådespelare
1923–2012

Per Josephson
Konstnär
1971–

5xJosephson&CO / Tryck på glas / 170x130cm

GLASPORTRÄTT

Samtliga porträtt är utformade i glas. Två olika sorters glas används; klart planglas och linjeglaset. Linjeglaset skärs i olika grader vilket genererar ett suggestivt skuggspel som ger tavlorna djup och liv. De två glassorterna sammanfogas sedan i en form av exklusiv glasintarsia. Format: 66x86cm

Följdaktligen är det ingen av de porträtterade som nöjer sig med att bara hänga stilla. Med dygnets timmar skiftar uttrycket lika lynnigt som när det begav sig, då och nu.

Ernst Josephson / Glasintarsia / Beskuren

Blanche Dickson / Glasintarsia / 66x86cm

Göthilda Fürstenberg / Glasintarsia / 66x86cm

August Strindberg / Glasintarsia / 66x86cm

Ingmar Bergman / Glasintarsia / 66x86cm

James Fredrik Dickson

Pontus Fürstenberg

Julius Kronberg

Jussi Björling

Ludvig Josephson

Erik Josephson

Erland Josephson

Per Josephson

*"My house
is my castle"*

Erik
1864-1929

Ludvig
1832-1899

Ernst
1851-1906

Erland
1923-2012

Per
1971-

KONSTROMAN / 5xJosephson

Boken 5xJosephson är 150 år. La Belle Époque, utsvävat leverne i Paris, konstnärskolonin i Düsseldorf, museibesök i Bryssel och kriminellt leverne i Dresden. Kalabalik i Göteborg och mycket mer diskuteras under en familjemiddag i brasans sken när fem stycken Josephson; Ludvig, Ernst, Erik, Erland och Per sitter bänkande runt ett dignande matbord i Tjolöholms slottssal under Julius Kronbergs enorma målning, Drottningen av Saba.

Natten den första augusti 1875 var en blöt kväll (liksom många andra) för James Fredrik Dickson. Dunbolstret trasslade motvilligt och han sparkade irriterat, bakfyllleångest och trilskande sängkläder fick honom att stöna högt när nattens diffusa dimma lättade, knivskarpa solstrålar sköt in genom de höga fönstren på Stora Nygatan 7 i Göteborg. Han gnisslade tänder över sitt ytterst ovanliga påhitt i nattens yra.

När de gyllengula bubblorna från Épernay spred sig över det festiva sällskapet hade han ställt sig upp på ett bord med ena handen i sidan och tagit till orda. Skrutit hämningslöst, floskler och patetiska klyschor hade haglat när han...ve och förbannelse... James Fredrik knöt näven och slog med all

kraft omkring sig i den underbart mjuka sängen som utan gnissel mottog den orättvisa behandlingen. Där, med uppknäppt skjortbröst, i närvaro av alla församlade hade han kallat på den tjusigt uppburne konstnären Julius Kronberg och i ett och samma handslag förevigat den överenskommelse som skulle följa James Fredrik till sin plågsamma död och påverka generationer av framstående konstnärer. Inför välfyllda champagnekupor, klirrande kristallkronor och tindrande ögonpar hade han öppnat lädret på vid gavel och själv dikterat gigantiska summor långt över gängse norm, framför allt för den allmänt kända snåljäpen James Fredrik Dickson. Utan att förlora en sekund skulle han kalla konstnären till sitt kontor efter lunch och häva köpet. Lism, illasmakande fräckhet och direkta hot hade löst pikära situationer för James Fredrik tidigare men denna gång skulle han gå bet. Julius hade flera trumf på hand och när de skiljdes åt efter bataljen på James Fredriks kontor var det första penseldraget till målningen Drottningen av Saba fullbordat och den första byggstenen till Tjolöholms slott djupt nedsänkt i myllan längst ut på den fantastiska halvön söder om Kungsbacka med obruten horisont över Salthavet.

